

delige Fordele, baade hvad Lovforslaget selv angaar, og hvad Virkningerne ud ad til angaa. Med Hensyn til Virkningerne ud ad til af de Forhandlinger, vi have ført her angaaende et af de vigtigste Punkter, nemlig det nye Punkt, der er optaget i dette Lovforslag: Tuberkulosen, maa jeg sige, at den almindelige Bevidsthed ude i Landet, i alt Fald i de Dele af Landet, hvor jeg er kendt, er kommen til at tænke nærmere over, at naar der kommer Tuberkulose blandt Husdyrene, paafører det Befolkningen bethdelige Tab; man har derfor taget flere og flere Forholdsregler derimod, og dette har efter min Overbevisning og efter flere Dyrslægers Udsagn til mig ført til, at Sygdommen er i betydelig Grad aftagen. Disse Forhandlinger, som ere førte angaaende denne Sag, have altsaa efter min Formening haft en heldig Virkning. Man er ogsaa kommen bort fra Striden herinde om, at man skal nedslaa tuberkuløse Dyr mod Erstatning nu, efter at Lovforslaget har været forhandlet gentagne Gange, og det har vist sig, at uagtet alle de Forsøg, der have været gjorte i den Retning, har det været umuligt at komme frem paa den Vej. Ja selv om det i sin Tid var blevet vedtaget, her i Tinget, som var opstillet af Flertallet i Udvalget, saa kende De min Stilling dertil. De vide fra tidligere Forhandlinger, at jeg vilde have anset dette ikke for noget Gode, men for en Ordning af dette Forhold, som ikke burde have været gennemført, ligesom jeg har udtalt i Betænkningen, at der jo nu er een af to Veje at gaa — det skal jeg ikke nærmere omtale, det har jeg skrevet i Betænkningen. Den ene af de Veje, jeg har omtalt, Nedslagning og Erstatning, har vist sig ufremkommelig, man er nu gaaet en anden Vej, som jeg ogsaa tidligere har antydet, nemlig, at man nu træffer nogle Sikkerhedsforanstaltninger med Hensyn til Omsætningen af disse Dyr, og det er overkommeligt. Den første Vej vilde vistnok, hvis den skulde gennemføres meget strengt, blive uoverkommelig fra Statskassens Side. Men den Vej, man slog ind paa angaaende dette Spørgsmaal, var fremkommelig, og derfor haabede jeg, som jeg ogsaa udtalte ved første Behandling, at man skulde have opnaaet en Overensstemmelse om denne Lov. Det har imidlertid vist sig ikke at kunne lade sig gøre, hvad jeg beklager; jeg havde haabet, at det maatte kunne ske, og jeg forstaar endnu ikke, hvorfor man ikke har kunnet blive enig. Det staar endnu for mig som en Gaade, jeg er ikke klar over den virkelige Grund dertil, og jeg vil maasse heller ikke

blive klar over dette Forhold. Under de tidligere Behandlinger af de Lovforslag i Udvalg, som jeg har været Medlem af — det første Udvalg, der var nedsat angaaende dette Lovforslag, var jeg ikke Medlem af — har man indskrænket sig til, som jeg ogsaa altid har forbeholdt mig, kun at behandle de store Spørgsmaal i Lovforslaget, men en virkelig kritisk Gennemgang af Lovforslaget, naar der blev Sandsynlighed for, at man kunde faa Lovforslaget gennemført, har jeg forbeholdt mig i et tidligere Udvalg. Nu, da der efter min og vist de flestes Formening, der have med den Sag at gøre, er Udset til, at man kunde faa Lovforslaget gennemført, er Tiden kommen til at underkaste Lovforslaget en efter min Mening kritisk Gennemgang, og det har jeg efter ringe Evne ogsaa gjort i Udvalget. Naar der nu i Betænkningen Side 1 udtales af Udvalget, at der har været fuld Enighed om saa hurtigt som muligt at fremme Arbejdet, er det vistnok ikke urigtigt, at der har været fuld Enighed om dette, og at man efter bedste Evne baade fra Flertallets Side og ogsaa fra Mindretallets Side har bestræbt sig derfor saa vidt som muligt. Selv om man maasse vanskeligt har kunnet opfylde alle Ønsker fra Mindretallets Side — men jeg tror nok, at de blive opfyldte til Slut — saa maa jeg sige, at Flertallets og Mindretallets Stilling har været noget forskellig i dette Udvalg. Flertallet har nøjedes med at optrykke de gamle Vædringsforslag og ikke noget af Betydning mere, Mindretallet har stillet sig den Opgave, som man har forbeholdt sig i de tidligere Udvalg, der have været nedsatte, at undergive Lovforslaget i dets Helhed og dets Bestemmelser en kritisk Behandling, og derfor har Mindretallet jo stillet en Række ny Vædringsforslag. Jeg paastønner, at Udvalget har tiltraadt ikke saa faa og ikke saa ubetydelige Vædringsforslag, som have været stillede af Mindretallet, men jeg havde ønsket, at dette Udvalgs Flertal kunde have strakt sig noget videre og kunde have imødekommet Mindretallet noget mere. Det er mig ikke om at gøre, om det bliver gjort under den ene eller den anden Form, naar man i Realiteten naar det samme, og det har jeg gentagne fremhævet i Udvalget. — Forinden jeg gaar over til at omtale de af det Mindretal, hvortil jeg hører, stillede Vædringsforslag, maa jeg gøre nogle Bemærkninger angaaende enkelte af de af Udvalget stillede Vædringsforslag, og det maa jeg gøre, dels for at berigtige en enkelt eller maasse nogle enkelte Misforstaaelser og dels for at klare min egen Stilling over for det, jeg nu har sagt. Hvad angaar Vædrings-